

Ἐδειγνε βλέμμα καὶ φωνὴ καὶ στάσιμον καὶ ὄλα
Ἄνωτέρ' ἀπ' τὰ χροῖα του, ὅταν νάτανε δεμένο
Μὲ κάποιον κόσμον μουσικόν, κόσμον ἀπὸ μᾶς κρυμμένο,
Ἵσαν τὸ λουλουδί τ' ἄγγιχτο, κλειστὸ μπουμποῦκι
[ἀκόμα,

Ποῦ τὸ κρατοῦν ἠρίζαις του κρυφαῖς βουθειᾶς τὸ χῶμα —
Καὶ τ' ἄλλο, ἢ μεγαλειότερη, θαρροῦσαι εἶχε κατὶ
Ποῦ σταματοῦσ' ἐπάνω της τοῦ ποιητοῦ τὸ μάτι.
Κ' ἐσκόρπιζαν, δυὸ ἀδελφαῖς ἀταίριασταῖς ἐς τὰ κάλλη,
Ἦ μιὰ τῆ λάμψι τῆς ζωῆς καὶ τοῦ οὐραίου ἢ ἄλλη!

Αληθινά! εἶν' ἀταίριαστα τ' ἀδελφικά των κάλλη,
Ἄλλά, θαρρῶ, ταιριάζουσε μὲ σὰς κ' ἢ μιὰ κ' ἢ ἄλλη.
Γιὰτ' εἶσθε σεῖς ποῦ κρύβετε 'σὰ' θησαυρὸ τῆ χάρι
Κ' ὅπου μοιράζεστε ἀπ' αὐτῆ ἐς τὸ κάθε σας βλαστάρη,
Κ' εἶσθε γυναῖκα οὐραίου καὶ ζωντανῆ μητέρα
Κ' ἔπρεπεν ἕνας ποιητῆς νὰ σὰς τὸ πῆ μιὰ μέρα!
Ἄλλά σωπαίνω· γιὰ νὰ βροῦν οἱ στίχοι τὴν καρδιά σας
Πρέπει νὰ λέν ὄχι γιὰ σὰς, ἀλλὰ γιὰ τὰ παιδιὰ σας.

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Εἶνε τις σοφὸς ἐφ' ὅσον τὴν σοφίαν ζητεῖ· καὶ
γίνεται μωρὸς εὐθύς ὡς νομίσῃ ὅτι εὔρε ταύτην.

Ἦ ὑπερβάλλουσα κολακεία εἶνε εἶδος ὕβρεως.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Τὸ ζήτημα ἂν ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ σώματι ἀν-
θρώπου κατατομηθέντος διατηροῦνται ἐπὶ τινα χρό-
νον στοιχεῖα ζωῆς, ἤρξατο ἐκ νέου ν' ἀνακινήται
συνεπείρ πειραμάτων γενομένων ἐπὶ κυνῶν. Ἴδου
τὰ ἐξαγόμενα :

Καθ' ἣν στιγμήν πίπτει ἡ μάχαιρα ἢ καρδιά
παύεται πάλλουσα ἐν ἀκαρεί· μετὰ τινα δευτερόλεπ-
τα ὅμως οἱ παλμοὶ ἐπαναλαμβάνονται καὶ βαθμη-
δὸν ἐπιταχύνονται· καθιστάμενοι τέλος τρεῖς ταχύτεροι
τοῦ συνήθους. Μετὰ τέσσαρα λεπτά πᾶς παλμὸς σιγᾶ.

Ἦ θερμοκρασία δὲν ταπεινοῦται ἐν τάχει· ἐνίοτε
μάλιστα ὑψοῦται ἐν τῇ πρώτῃ ἰσχυρῇ τῆς ἐκτελέ-
σεως ὡς ἐν περιπτώσει ἀσφυξίας. Ἦ ἀκαμψία ἀνα-
φαίνεται ἐν τῇ κεφαλῇ μετὰ μίαν ὥραν καὶ ἡμί-
σειαν καὶ ἐν τῷ κορμῷ μετὰ τρεῖς ὥρας, ἀρχεται
δ' ἐκ τῶν ὀπισθίων μελῶν.

Ὁδόντες ἀδαμαντοκόλλητοι!

Ἦ εἶδησις ἔρχεται ἐκ Νέας Ὑόρκης καὶ δύναται
νὰ τεθῆ ὑπὸ κάθαρσιν : Συρμὸς νέος ἤρξατο ἐπιπρα-
τῶν παρὰ ταῖς κυρίας τῆς ἀμερικανικῆς μεγαλοπό-
λεως νὰ ἐγκολλῶσι μικροῦς ἀδαμαντας μεταξὺ τῶν
προσθίων ὀδόντων, ὥστε νὰ ἀκτινοβολῶσιν οὗτοι ὀ-
σάκις λαλοῦσιν ἢ μειδιῶσιν αἱ φιλάρεσκοι κάτοχοι.

Οἱ ποιητῆται παρέβαλλον ἄχρι τοῦδε τοὺς ὀδόντας

τῶν ἐρωμένων των πρὸς μαργαρίτας· εἰς τὸ μέλλον θὰ
λέγουσιν αὐτοὺς ἀδαμαντίνους καὶ ὁ ὄρισμός δὲν θὰ
εἶνε ποιητικὸς, ἀλλὰ πραγματικώτατος, ἂν διαδοθῇ
ὁ ἀμερικανικὸς οὗτος συρμὸς.

Ἐν Οὐγγαρία καὶ Στυρία ὑπάρχουσι σπήλαια
πλήρη ὑπερμεγέθων πάγων. Ἐν τισὶ τούτων οἱ
τοῦ πάγου ὄγκοι ἔχουσιν ὕψος 12 μέτρων καὶ προ-
χωροῦσιν εἰς βάθος πολὺ. Ἐπελογίσθη ἡ ποσότης
τοῦ πάγου ἐνὸς μόνου σπηλαίου εἰς 120 χιλ. κυβ.
μέτρα. Καὶ ἐν πλήρει θέρει δὲ ἡ θερμοκρασία τῶν
σπηλαίων αὐτῶν δὲν ὑπερβαίνει ποτὲ τὸν 1 βαθμὸν
ὑπὲρ τὸ μηδέν.

Ἐνῶ ὁ ἀτυχὴς αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας κατα-
κειται ἐπὶ κλίνῃς βασιάνων, τὰ γερμανικὰ φύλλα ὑπο-
μιμνήσκουσιν ἐνδοξόν αὐτοῦ ἐπέτετον. «Σήμερον (γρά-
φει ἡ «Ἐφ. τῆς Κολωνίας») συμπληροῦνται εἴκοσι
καὶ τέσσαρα ἔτη, ἀφ' ἧς ἡμέρας ὁ τότε βασιλικὸς
πρίγκηψ Φριδερίκος συμμετέσχε τῆς ἀλώσεως τῶν
ὄχρωματῶν τοῦ Δύππελ, ἧτις θὰ μείνη γεγραμμένη
ἀνεξιτήλοις γράμμασιν ἐν τῇ ἐνδόξῃ ἱστορίᾳ τοῦ
πρωσσοῦ στρατοῦ. Οἱ πολέμοι ἦσαν ἄξιαι ἀλλή-
λων. Ἐκατέρωθεν ἡ μάχη διεξήχθη μετ' ἀπεριγρά-
πτου ἀνδρείου καὶ ὁ Δανὸς στρατηγὸς Δυπλάτ εὔρε
τὸν θάνατον τοῦ πολεμιστοῦ· ἀλλ' οἱ Πρωῦσοι ἐν τῇ
ὀρμῇ τῆς ἐφόδου κατίσχυσαν τῶν ἡρωϊκῶν Δανῶν.
Ὁ νεαρὸς βασιλόπαις παρῶρμα διὰ τοῦ παραδείγ-
ματός του τὰ στρατεύματα. Ὁ στρατηγὸς Ράβεν,
θανασίμως βληθεὶς ἀνερώνησεν. «Ἦτον καιρὸς νὰ φο-
νευθῆ πάλιν εἰς Πρωῦσος στρατηγὸς ὑπὲρ τοῦ βα-
σιλέως του!» τὸ δ' ἐσπέρας τῆς 18 Ἀπριλίου 1864
ὁ πρωσσοῦς ἀετὸς ἐκυμάτιζεν ἐπὶ τοῦ δανικοῦ προ-
πυργίου, ἐφ' οὗ κυματίζει ἔτι καὶ νῦν. Ὁ τότε βασι-
λικὸς πρίγκηψ ἐδαψίλευσεν εἰς τὰ στρατεύματα ἐπαί-
νους καὶ εὐχαριστίας. Πρὸ τὸ τριακοστὸν πέμπτον
σύνταγμα ἀνέκραξεν· «Ἐἶσθε ἀληθεῖς σιδηροφάγοι.
Πόσον θὰ χαρῆ ὁ βασιλεὺς, ὅταν τῷ διηγηθῶ τὰ ἀν-
δραγαθήματά σας!» Ἐκτοτε παρήλθον εἴκοσι καὶ
τέσσαρα ἔτη δεινῶν ἀγῶνων, ὅποια δὲ σήμερον τροπὴ
πραγμάτων! Ὁ ἀπαράμιλλος ἦρωας κῆται θαρρῆς
ἀσθενῆς καὶ ἡ Γερμανία, ὁ κόσμος σύμπας περιμέ-
νει ἀγωνιωδῶς εἰδήσεις ἐκ τῶν ἀνακτόρων τοῦ Σαρλο-
τεμβούργ. Ἄλλὰ μέχρι τῆς ἐσχάτης πνοῆς ὁ αὐτο-
κράτωρ Φριδερίκος μένει οἷος ἦτον ὡς βασιλικὸς πρίγκ-
ηψ. Ἄγνοεῖ τί ἐστὶ φόβος καὶ ἀντιμετωπίζει τὸν
θάνατον μεθ' ὅσης πρὸ 24 ἐτῶν ἀταραξίας».

— Νίκο, κατὶ σὲ βλέπω πάλι ἐς τὸ γραφεῖό μου ἀ-
ναίθασιμόν καὶ ψαλλιδίσεις τὰ χαρτιά μου.

— Ἐννοῖα σου, μπαμπᾶ, κόβω μόνον τὰ γραμμένα
— !!!

— Μαμᾶ, πῶς ἤθελα ἴγαις σταφίδες!

— Ἀφοῦ εἶσαι καλὸ παιδί σήμερα, βάλε τὸ χέρι
σου ἐς τὴ σακκούλα καὶ γέμισ' το.

— Μαμᾶ, βάλε καλλίτερα ἐσὺ τὸ χέρι σου.

— Γιατί ἐγώ;

— Γιατί ἐσὺ ἔχεις πλεῖο μεγάλο χέρι.